

H O T Ă R Ă R E
în numele Legii

30 mai 2024

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul
grefier

Violeta Chisilița
Dorin-Marcel Baltag

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Kirkorov Filip ***** împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a ț ă

Argumentele participanților la proces

Pretențiile reclamantului:

La 29 august 2022, Kirkorov Filip ***** a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul, Kirkorov Filip ***** a indicat că, la 28 iulie 2022, ora 23:45, la punctul de trecere a frontierei de stat „Aeroportul Internațional Chișinău”, a fost adoptată decizia prin care i-a fost refuzat în posibilitatea intrării pe teritoriul Republicii Moldova.

Cu privire la procedura prealabilă și termenul înaintării cererii de chemare în judecată, făcând referire la prevederile art. 24 alin. (3) din Legea nr. 215 din 04.11.2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, reclamantul a indicat că, atât dispozițiile articolului menționat, cât și potrivit deciziei privind refuzul intrării persoanei în Republica Moldova, modelul căreia a fost aprobat prin Regulamentul cu privire la stabilirea procedurii de refuz al intrării/ieșirii în/din Republica Moldova, aprobat prin Ordinul șefului 1GPF nr. 589 din 29.08.2017, deciziile respective se contestă direct în instanța de judecată competentă, fără respectarea procedurii prealabile. În conformitate cu art. 209 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe a curge de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Actul contestat a fost adoptat pe data de 28.07.2022, termenul limită pentru înaintarea cererii de chemare în judecată fiind 27.08.2022, respectiv cererea de chemare în judecată a fost depusă în interiorul termenului legal de 30 de zile.

Reclamantul a remarcat că, actul contestat este pasibil anulării din 2 considerente, în primul rând, actul este ilegal, or, în raport cu situația sa, ingerința în drepturi admisă de pârât „nu era prevăzută de lege”, iar în al doilea rând, actul contestat este nemotivat, nefiind prezentate

considerentele de fapt care a justificat emiterea deciziei de refuz a intrării în Republica Moldova pe temeiul art. 8 alin. (1) lit. a), coroborat cu art. 6 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 cu privire la regimul străinilor în Republica Moldova. În conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiții: prezintă documente care justifică scopul intrării (...). Totodată, potrivit art. 8 alin. (1) din aceeași lege, străinilor nu li se permite intrarea pe teritoriul Republicii Moldova dacă nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1). Prin urmare, reieșind din articolele citate, polițistul de frontieră evident are dreptul de a solicita informații privind scopul intrării în Republica Moldova, precum și documente care să justifice scopul declarat, însă, este important de reținut că, acest drept al polițiștilor de frontieră nu este unul nelimitat, or, cadrul normativ în vigoare prevede expres și exhaustiv categoriile de documente care urmează a fi prezentate de către străinii care intenționează să intre în Republica Moldova, în dependență de scopul declarat.

Astfel, reieșind din prevederile art. 17 alin. (1) din Legea nr. 215 din 04.11.2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, polițistul de frontieră autorizează trecerea frontierei de stat dacă persoana declară unul cele 5 scopuri recunoscute de lege: 1) pentru călătorii de afaceri; 2) pentru călătorii în scop de studiu/alte tipuri de instruire; 3) pentru călătorii turistice/motive personale; 4) pentru călătorii întreprinse în scopuri politice/științifice/culturale/sportive/cu ocazia unor evenimente religioase/în alte scopuri; 5) pentru călătoria în scopul îmbarcării la bordul navei, debarcării și repatrierii membrului de echipaj. Același art. 17 alin. (1) din Legea nr. 215 din 04.11.2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova prevede exhaustiv documentele care pot fi solicitate de polițiștii de frontieră drept justificare a scopului declarat, după cum urmează: I) pentru călătorii de afaceri - a) o invitație din partea unei întreprinderi, organizații sau a unei instituții; b) documente ce confirmă un interes economic (de exemplu: procură, contract de muncă, bilete sau invitații de participare la expoziții); II) pentru călătorii în scop de studiu/alte tipuri de instruire - a) un document ce atestă înscrierea la o instituție de învățământ sau la alte forme de instruire; b) carnet de student sau certificat privind frecventarea cursului; III) pentru călătorii turistice/motive personale; a) document justificativ privind cazarea la hotel, invitația din partea gazdei în care se va consemna adresa cazării invitatului; b) confirmarea privind rezervarea locului pentru o călătorie organizată sau orice alt document corespunzător indicând planurile călătoriei ce va fi întreprinsă; c) biletul de întoarcere sau de circuit; IV) pentru călătorii întreprinse în scopuri politice, științifice, culturale, sportive, cu ocazia unor evenimente religioase sau în alte scopuri - invitații, bilete de intrare, programe în care să fie înscris, acolo unde este posibil, numele organizației - gazdă și durata vizitei sau orice alt document corespunzător care să indice scopul vizitei; v) pentru călătoria în scopul îmbarcării la bordul navei, debarcării și repatrierii membrului de echipaj - actul de identitate al personalului navigant.

În acest context, reclamantul, Kirkorov Filip *****, a indicat că, intenționa să intre în Republica Moldova în scopuri personale, în sensul art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 215 din 04.11.2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova. În astfel de condiții, pârâtul era obligat să autorizeze trecerea frontierei de stat în ipoteza în care ar fi deținut un document justificativ privind cazarea la hotel și biletul de întoarcere. În acest sens, a deținut documentele prevăzute de lege care justificau scopul intrării în Republica Moldova. În concret, avea rezervată camera în hotelul „Nobil Luxury Boutique Hotel”, situat în Chișinău, str. Mihai Eminescu 49/1, pentru perioada 28.07.2022 - 29.07.2022 (numărul rezervării 68712). Totodată, potrivit răspunsului nr. 764/12 din 25.08.2022, parvenit din partea SRL „Avia invest”, avea planificată

plecarea de pe teritoriul Republicii Moldova pentru data de 29.07.2022, ora 12:00, informație care era disponibilă poliției de frontieră. În pofida faptului că polițistul de frontieră nu a solicitat prezentarea documentelor justificative, prevăzute de legislație, acesta totuși i-a refuzat în intrarea în Republica Moldova, iar considerentele care au justificat o astfel de decizie nu sunt cunoscute, nefiind reflectate în decizie. Deținerea documentelor justificative anexate la prezenta cerere de chemare în judecată indică clar că, actul administrativ contestat este vădit arbitrar, fiind adoptat cu abateri de la prevederile legale citate.

Consideră reclamantul că, acțiunile ilegale ale pârâtului sunt de o gravitate sporită, având în vedere că a admis o ingerință arbitrară în dreptul fundamental al său, și anume a dreptului la libera circulație, consfințit inclusiv și de art. 27 din Constituția Republicii Moldova, Legea Supremă garantând acest drept pentru toate persoanele, indiferent dacă acestea sunt cetățeni ai Republicii Moldova, apatrizi sau cetățeni străini. Ca și în cazul restrângerii oricărui alt drept sau libertate fundamentală, ingerința statului în dreptul la libera circulație a persoanei trebuie să îndeplinească, în primul rând, cerința de legalitate, adică ingerința admisă „să fie prevăzută de lege”. Expresia „ingerință prevăzută de lege” a fost în detaliu explicată în jurisprudența CtEDO - această presupune nu doar existența unei norme legale care să autorizeze restrângerea dreptului fundamental, ci și obligația autorității publice de a respecta norma respectivă. La caz, prevederile art. 6 alin. (1) lit. c), 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova și ale art. 17 alin. (1) din Legea nr. 215 din 04.11.2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, sunt norme legale care respectă cerințele de calitate a legislației, în sens că sunt formulate în mod clar și sunt previzibile pentru orice cetățean străin. Aceste norme trebuie interpretate în sensul că, unui cetățean străin nu-i poate fi refuzată intrarea în Republica Moldova în temeiul art. 8 alin. (1) lit. a) și art. 6 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 200 din 16.07.2010, în ipoteza în care invocă motive personale pentru intrarea în Republica Moldova și deține documentele justificative privind cazarea la hotel și biletul de întoarcere. Așadar, în raport cu conținutul deciziei contestate, se atestă că, ingerința admisă de pârât este arbitrară, nefiind prevăzută de legea națională. Or, la caz deținea toate documentele prevăzute de lege care justifică scopul intrării pe teritoriul Republicii Moldova, respectiv, situația nu se încadrează în acele circumstanțe pentru care legea permite emiterea unei decizii de refuz a intrării întemeiată pe art. 8 alin. (1) lit. a) și 6 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova. Prin urmare, decizia privind refuzul intrării persoanei în Republica Moldova din 28.07.2022, urmează a fi anulată ca fiind contrară principiului legalității, prevăzut de art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

De asemenea reclamantul a făcut referire la art.31, art.118 alin.(1) și (2) Cod administrativ, indicând că actul administrativ individual contestat, nu este motivat, deși aceasta este o obligație a autorităților publice, întărită la nivel de principiu. Astfel, în conținutul deciziei nu sunt indicate motivele de fapt care au justificat adoptarea ei. Ori, rubrica „Comentarii” din conținutul deciziei nu a fost completată, cu toate că, în raport cu cele întâmplate, se necesita indicarea obligatorie a acelor documente justificative care s-au cerut spre prezentare, însă nu au putut fi prezentate de reclamant. În acest sens, deținând toate documentele prevăzute de lege, necesare pentru a fi autorizată intrarea în Republica Moldova, nu este clar motivul pentru care i s-a refuzat intrarea în Republica Moldova, iar o asemenea neclaritate este consecința directă a nemotivării în fapt a deciziei adoptate. Motivarea unui act administrativ are un interes deosebit, mai ales datorită faptului că permite un control judecătoresc eficient asupra conținutului său.

Totodată, motivarea unui act administrativ constituie o garanție împotriva arbitrariului - garanție de care a fost lipsit. Nici măcar la momentul înaintării prezentei cereri de chemare în judecată nu cunoaște motivele reale pentru care i s-a refuzat intrarea în Republica Moldova, apreciind decizia pârâtului ca fiind arbitrară și abuzivă. Omisiunea pârâtului de a-și motiva decizia nu poate fi înlăturată de instanța de judecată, motiv din care se impune anularea acestui act administrativ, ca fiind contrar principiului de bază al procedurii administrative prevăzut de art. 31 din Codul administrativ, potrivit căruia actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Cere reclamantul, Kirkorov Filip *****:

- anularea în tot a actului administrativ individual defavorabil - decizia privind refuzul intrării persoanei în Republica Moldova din 28 iulie 2022, emisă în privința cet. Bulgariei, Filip Kirkorov *****, de către Sectorul Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

În ședința de judecată din 15 mai 2024, reprezentanții reclamantului, avocații Bizian Cristian și Cotorobai Radu au solicitat admiterea acțiunii pentru motivele de fapt și de drept invocate. Suplimentar au menționat că poziția pârâtului, că reclamantul nu a putut justifica scopul intrării în Republica Moldova se combate prin înscrisurile anexate la cererea de chemare în judecată. Referindu-se la prevederile art.17 alin.(1) din Legea cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, susțin că au prezentat acte relevante, răspunsul emis de Hotelul Nobil prin care se confirmă rezervarea camerei pentru zilele 28 iulie 2022-29 iulie 2022 și a răspunsul emis de la SRL „Avia Invest” prin care se confirmă că reclamantul urma să părăsească Republica Moldova la data 29 iulie 2022, orele 12:00. Înscrisurile ar impune concluzia că reclamantul a întrunit condițiile legale pentru a i se permite intrarea pe teritoriul Republicii Moldova, astfel decizia de refuz pare a fi un act administrativ arbitrar.

Potrivit art. 118 Cod administrativ, actul administrativ emis trebuie să fie unul motivat în drept și în fapt, motivarea completă a actului administrativ condiționează legalitatea actului. Decizia de refuz este una nemotivată în fapt ceea ce atrage ilegalitatea actului. Potrivit formularului a deciziei de refuz, la rubrica „comentarii”, este destinată pentru motivarea în fapt a actului administrativ, simpla bifare a unei teme de drept nu este suficientă pentru motivare. Astfel, la rubrica „comentarii” este una necompletată, neavând cunoașterea dacă au existat careva motive plauzibile pentru IGPF să refuze intrarea în Republica Moldova a reclamantului.

Polițistul de frontiera era obligat să indice circumstanțele faptice pentru ca instanța de judecată să aibă posibilitatea să aprecieze dacă circumstanțele indicate se încadrează în temeiul de drept care a fost bifat. Nu se cunoaște care au fost acțiunile întreprinse de polițistul de frontieră, care anume informații au fost solicitate de la reclamant și care reclamantul nu le-a putut oferi.

Conținutul deciziei de refuz nu permite identificarea motivelor reale pentru care reclamantului i s-a refuzat intrarea în Republica Moldova. Reclamantul susține că polițistul de frontieră nu a motivat nici într-un fel refuzul intrării, astfel reieșind din decizie așa cum a fost completată. Ori să fi solicitat sa i se prezinte documente legale cum ar fi dovada cazării sau biletul de reîntoarcere, urmau a fi prezentate de reclamant așa cum au fost prezentate în instanța de judecată.

În decizie este menționat că nu a justificat scopul călătoriei, însă legea prevede scopurile intrării străinilor în Republica Moldova, în cazul din speță scopul intrării în Republica Moldova a fost unul personal, prevăzut și în lege.

Obiecțiile pârâtului:

Pârâtul, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, prin referința depusă la 27 septembrie 2023 a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d.93-98)

În argumentarea poziției sale, autoritatea publică pârâtă a indicat că, la data de 28 iulie 2022, la punctul de trece a frontierei de stat Aeroportul Internațional Chișinău, la controlul la trecerea frontierei s-a prezentat cet. Kirkorov Filip *****, care a sosit pe Aeroportul Internațional Chișinău din Istanbul, Turcia, prezentând spre control documentul de călătorie, în speță pașaport al cet. Bulgariei. Urmare a faptului că nu a putut justifica scopul călătoriei, în privința ultimului a fost emisă Decizia privind refuzul intrării în țară.

Potrivit art. 6 alin. (1) lit. b) al Legii nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, Poliția de Frontieră asigură menținerea regimului frontierei de stat, regimului zonei de frontieră, precum și a regimului și ordinii publice în punctele de trecere a frontierei de stat, asigură securitatea publică, securitatea aeronautică, controlul de securitate al pasagerilor, al bagajelor, al încărcăturilor, al personalului aeronautic, al personalului naval, și al personalului de protecție a zonelor de securitate cu acces limitat în cadrul aeroporturilor și porturilor Republicii Moldova. Iar, conform lit. e) din același articol, Poliția de Frontieră autorizează trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova de către persoane și mijloace de transport: Totodată Poliția de Frontieră nu permite intrarea și ieșirea din Republica Moldova a persoanelor și a mijloacelor de transport cărora, conform legislației, le este interzisă intrarea în Republica Moldova, care nu întrunesc condițiile de intrare în Republica Moldova sau care temporar sunt limitate în dreptul de a ieși din Republica Moldova.

În conformitate, art. 17 din Legea nr. 215 din 04 noiembrie 2011 cu privire la frontiera de stat, polițiștii de frontieră au dreptul să solicite justificarea scopului intrării străinilor în Republica Moldova, care sunt obligați să prezinte următoarele documente:

- a) pentru călătorii de afaceri:
  - o invitație din partea unei întreprinderi, organizații sau a unei instituții;
  - documente ce confirmă un interes economic (de exemplu: procură, contract de muncă, bilete sau invitații de participare la expoziții);
- b) pentru călătorii în scop de studiu sau alte tipuri de instruire:
  - un document ce atestă înscrierea la o instituție de învățământ sau la alte forme de instruire;
  - carnet de student sau certificat privind frecventarea cursului;
- c) pentru călătorii turistice sau motive personale:
  - document justificativ privind cazarea la hotel, invitația din partea gazdei în care se va consemna adresa cazării invitatului;
  - confirmarea privind rezervarea locului pentru o călătorie organizată sau orice alt document corespunzător indicând planurile călătoriei ce va fi întreprinsă;
  - biletul de întoarcere sau de circuit;
- d) pentru călătoriile întreprinse în scopuri politice, științifice, culturale, sportive, cu ocazia unor evenimente religioase sau în alte scopuri: invitații, bilete de intrare, programe în care

să fie înscris, acolo unde este posibil, numele organizației-gazdă și durata vizitei sau orice alt document corespunzător care să indice scopul vizitei;

e) pentru călătoria în scopul îmbarcării la bordul navei, debarcării și repatrierii membrului de echipaj - actul de identitate al personalului navigant.

Articolul 24 alin. (1) din același act normativ statuează că, persoanelor și mijloacelor de transport care nu întrunesc condițiile de intrare și ieșire în/din Republica Moldova nu li se autorizează trecerea frontierei de stat. Refuzul intrării sau ieșirii se dispune în conformitate cu legislația în vigoare și se face în baza unei decizii luate de polițistul de frontieră, care trebuie să conțină motivele refuzului.

Sustine pârâtul că, reieșind din drepturile și atribuțiile funcționale, angajații Poliției de Frontieră în temeiul art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 283 din 28.12.2011 cu privire la Poliția de Frontieră, au verificat condițiile de intrare pe teritoriul Republicii Moldova a reclamantului. În urma verificării de către Poliția de Frontieră, s-a constatat că reclamantul, contrar prevederilor art. 6 alin (1) lit. c) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, în speță nu a justificat scopul călătoriei în Republica Moldova. Decizia privind refuzul intrării persoanei în Republica Moldova din 28 iulie 2022, care a fost adusă la cunoștință reclamantului, ultimul refuzând să semneze despre aducerea la cunoștință a deciziei.

Distinct de aserțiunile părții reclamante indicate în cererea de chemare în judecată, specifică pârâtul că potrivit art. 6 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiții: prezintă documente care justifică scopul intrării și fac dovada existenței unor mijloace corespunzătoare atât pentru întreținere pe perioada șederii, cât și pentru întoarcere în țara de origine sau pentru tranzit către un alt stat în care există siguranța că li se va permite intrarea.

Menționând reclamantul că a dorit să viziteze Republica Moldova în scop personal, urma să justifice scopul călătoriei sale prezentând careva informații și acte confirmative care ar proba scopul vizitei sale în Republica Moldova. Reclamantul nu a prezentat careva argumente și probe care ar demonstra faptul că la momentul traversării frontierei de stat a prezentat angajaților Poliției de Frontieră careva probe pertinente care să demonstreze scopul vizitei, motivarea acțiunii sale având un caracter declarativ.

Potrivit art. 24 alin. (1) și alin. (2) al Legii nr. 215 din 04.11.2011 cu privire la frontiera de stat, persoanelor și mijloacelor de transport care nu întrunesc condițiile de intrare sau ieșire în/din Republica Moldova nu li se autorizează trecerea frontierei de stat. Refuzul intrării sau ieșirii se dispune în conformitate cu legislația în vigoare și se face în baza unei decizii luate de polițistul de frontieră, care trebuie să conțină motivele refuzului. Decizia argumentată se emite conform unui formular standard aprobat de Poliția de Frontieră și completat de polițistul de frontieră care a luat respectiva decizie. Formularul standard completat se înmânează persoanei interesate. Poliția de Frontieră ține Registrul de evidență a persoanelor în privința cărora a fost emisă o decizie de refuz al intrării sau ieșirii în/din Republica Moldova.

Indică pârâtul că în partea în care reclamantul își revendică pretențiile sale în raport cu Inspectoratul General al Poliției de Frontieră menționează că potrivit anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1145 din 21 noiembrie 2018 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, care reglementează Lista subdiviziunilor Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Inspectoratul General are în subordine următoarele structuri juridice: Direcția regională Nord, Direcția regională Vest, Direcția

regională Sud, Direcția regională Est, Sectorul Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău, Centrul de Excelență în Securitatea Frontierei.

În conformitate cu prevederile pct. 21, 22 din Hotărârea Guvernului nr. 1145 din 21 noiembrie 2018, subdiviziunile Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, aprobate prin anexa nr.4 la prezenta hotărâre, printre care se regăsește și Sectorul Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău, constituie organe cu statut de persoane juridice de drept public, sunt finanțate de la bugetul de stat, dispun de ștampile cu imaginea Stemei de Stat a Republicii Moldova și de conturi trezoreriale.

Pârâtul atrage atenția că Sectorul Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră este o subdiviziune subordonată a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI, având statut de persoană juridică, care dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de stat a Republicii Moldova și de cont trezorerial, aceasta are în structura sa organizatorică toate subdiviziunile constitutive a unei entități cu autonomie în luarea deciziilor și cu autoadministrare financiară: conducerea, secția economie și finanțe, serviciul juridic și practică contravențională, resurse umane, secretariat etc. Acțiunea fiind înaintată în privința unui pârât necorespunzător, deoarece SPF „Aeroportul Internațional Chișinău” are calitate de persoană juridică fiind o subdiviziune distinctă a Inspectoratului și pot avea calitatea procedurală de pârâți în astfel de litigii.

Ab initio, contrar aserțiunilor părții reclamante conținute în cererea de chemare în judecată menționează pârâtul că în ceea ce privește pretinsa nerespectare de către autoritatea publică a principiului statuat la art. 31 din Codul administrativ conform căruia actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate, subliniază că Decizia este motivată, în aceasta fiind detaliate considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare sunt indicate temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare Inspectoratul pentru decizia sa. În cazul din speță, astfel după cum prescrie și art. 118 din Codul administrativ, Decizia cuprinde motivarea în drept, motivarea în fapt.

Susține pârâtul că, pentru a aprecia motivarea unui act ca fiind corespunzătoare prevederilor art. 118 din Codul administrativ, accentuează că nu în toate situațiile un act administrativ întocmit pe 4 file poate fi calificat ca fiind motivat și invers nu neapărat întocmirea unui act administrativ individual pe 2 file poate fi calificat ca fiind insuficient motivat. Or, în situația din speță actul supus procedurii de contestare a fost motivat, în Decizie conținându-se aspecte referitoare la circumstanțele refuzul intrării în țară. Amploarea și detalierea motivării depind de natura actului adoptat, iar cerințele pe care trebuie să le îndeplinească motivarea depind de circumstanțele fiecărui caz, deși motivarea reprezintă o obligație generală, aplicabilă oricărui act administrativ, ea face obiectul unei aprecieri *in concreto*, după natura acestuia și contextul adoptării sale, prin prisma obiectivului său.

Specifică pârâtul că Inspectoratul emite astfel de acte administrative într-un mod automatizat la diferite perioade de timp (actele în cauză fiind formulare aprobate care se completează în contextul apariției circumstanțelor), iar, în temeiul art. 118 alin. (4) din Codul administrativ, motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Accentuează pârâtul că actul administrativ contestat este legal în fond, emis cu respectarea procedurii și competenței, acțiunile Poliției de Frontieră se încadrează perfect legal,

în limitele procedurii de control operate la traversarea frontierei de stat. Concluzionând pârâtul că Poliția de Frontieră a acționat legal, și întemeiat a întocmit Decizia menționată.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Tatiana Baranovschi, a menționat suplimentar că, decizia de refuz din 28.07.2024, la această etapă nu mai produce efecte juridice, adică dacă persoana se mai prezintă la punctul de trecere/ intrare în Republica Moldova deja se examinează situația în dependență de momentul prezentării acesteia la punctul de trecere, iar la etapa când a fost emisă decizia și-a stins efectele juridice. Astfel anularea sau neanularea deciziei de refuz nu mai produce efecte pe viitor sau pentru trecut. Decizia supusă procedurii de contestare nu mai are efect retroactiv sau ultra activ pentru reclamantul în speță, și-a produs efectele juridice la momentul emiterii acesteia.

Pe marginea motivelor invocate în acțiune precum că actul administrativ individual prin prisma faptului că nu este unul motivat, Codul administrativ menționează că atunci când se emit acte administrative în volum mai mare sau aprobate printr-un anumit formular, motivarea reprezintă însuși actul administrativ individual cu toate motivările și bifele care au fost indicate inclusiv cu inscripțiile suplimentare care sunt efectuate ori de câte ori necesare în astfel de situații. În speță actul administrativ individual a fost motivat așa cum prevede art.31 și art.118 Cod administrativ, conține trimitere la normele de drept pe care autoritatea administrativă emitentă și-a întemeiat dreptul discreționar și decizia de refuz. După cum prevede Legea cu privire la regimul străinilor, în condițiile în care străinii se prezintă la punctele de trecere a frontierei de stat, cu sensul de intrare în Republica Moldova, în mod obligatoriu trebuie să justifice scopul călătoriei.

În situația din speță atunci când inspectorul de la linie a comunicat cu reclamantul în speță despre necesitatea de a prezenta actele justificative care ar confirma scopul călătoriei, ultimul a prezentat doar documentul de călătorie, pașaportul eliberat de autoritatea Bulgariei, un alt document care ar justifica scopul călătoriei nu a fost prezentat la etapa prezentării ultimului la punctul de trecere a frontierei de stat în ziua în care intenționa să intre în Republica Moldova. Actele prezentate la materialele cauzei de către reclamant, în opinia pârâtului au fost obținute post factum de la anumite autorități, pe de altă parte extrasul eliberat de către hotelul Nobil, este o foaie tapată la calculator imprimată color, care nu justifică în nici un mod ca acest act a fost eliberat de către acest agent economic, care nu conține nici o semnătură, ștampilă, autentificare, data la care a fost emis care ar confirma că acest înscris a fost eliberat de acel agent economic care prestează servicii hoteliere, să servească în calitate de probă pentru instanța de judecată, că a fost deținut de reclamant la etapa trecerii frontierei de stat la Aeroportul Internațional Chișinău.

În plus, reclamantul nu a prezentat nici itinerarul turistic care intenționa să îl urmeze.

În condițiile în care nu au fost respectate prevederile art. 6 din Legea cu privire la regimul străinilor coroborat la prevederile art.17 din Legea cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, în mod corect inspectorul de la linie a emis decizia privind refuzul intrării a persoanei în Republica Moldova pentru acea etapă a reclamantului în speță, acea decizie și-a stins efectele juridice la etapa emiterii acesteia.

Indiferent dacă este un cetățean al Republicii Moldova sau al unui alt stat, în situația în care traversează frontiera de stat a Republicii Moldova, are loc o comunicare între inspectorul de la linie care verifică actul de călătorie și nemijlocit persoana care intenționează să traverseze frontiera de stat cu sensul de intrare în Republica Moldova, fapt care a fost și realizat în situația din speță care a avut loc comunicare între inspectorul de la linie și nemijlocit reclamantul în speță, în toate situațiile comunicarea are loc în limba convenabilă călătorului. În decizia privind

refuzul intrării în Republica Moldova este rubrica „comentarii” care este destinată inclusiv părții interlocutorii, având dreptul să indice, obiecțiile referitoare la refuzul intrării în țară, totodată aceste obiecții pot fi înserate la etapa când semnează pe această decizie când ea fost adusă la cunoștință urmare a explicării drepturilor și obligațiilor, și a conținutului textual al acestei decizii de refuz. În situația din speță reclamantul categoric a refuzat orice comunicare legată de această decizie, având în vedere că nu a prezentat și nici nu a avut ce să prezinte actele justificative la punctul de trecere a frontierei de stat privind justificarea scopului călătoriei, și nici nu a semnat decizia în modul prevăzut de legislație.

La rubrica „refuză să semneze”, Iarovoi L. este persoana care confirmă despre refuzul să semneze decizia. Cine este persoana la moment nu poate răspunde, dar de obicei este o persoană terță care a asistat la discuții, atunci când se prezintă la ghișeu, în rând stau mai multe persoane, inclusiv pasageri ai aeronavei care a aterizat și nemijlocit documentele de călătorie a pasagerilor care urmează a fi verificate, respectiv se semnează inspectorul de linie la rubrica „semnătura și ștampila polițistului de frontieră”, iar la rubrica „semnătura persoanei în cauză” dacă refuză se semneze persoana în situația din speță reclamantul, o persoană terță semnează.

Actul normativ care reglementează modalitatea de completare a formularului, nici de cum nu reglementează obligația sau dreptul inspectorului de la linie de a completa rubrica „comentarii”, este destinată inclusiv părții interlocutorii, pentru a specifica aspecte ce țin de întocmirea acestei decizii. Inspectorul de la linie a completat și bifat nemijlocit aspectele care au servit în calitate de temei de drept, indicând inclusiv cu pixul actele normative care au servit în temeiul de refuz a intrării în Republica Moldova. Sarcina probațiunii revine ambelor părți, în situația din speță a fost probat în decizie că persoana a refuzat să semneze decizia, având posibilitatea să facă careva mențiuni cum ar fi: „eu dețin actele dar nu mi se permite ” fapt care nu a avut loc în realitate, nu este clar în condițiile în care menționa că persoana deținea actele de călătorie de ce nu a indicat și în limba rus sau într-o altă limbă care o posedă.

Reprezentantul pârâtului, Sectorul Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” înștiințat legal despre data și ora examinării cauzei, la ședința de judecată nu s-a prezentat și nici nu a depus referință în termenul acordat de instanță.

Aprecierii instanței:

Audiind participanții la proces, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei și materialele dosarului administrativ prezentat de autoritatea publică pârâtă, instanța de judecată apreciază acțiunea admisibilă și întemeiată, din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din textul acțiunii și esența revendicărilor formulate se constată că, Kirkorov Filip ***** își exprimă dezacordul cu decizia Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră privind refuzul intrării persoanei în Republica Moldova emisă la 28 iulie 2022, solicitând anularea acesteia.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Din actele cauzei prezentate de participanții la proces în calitate de probă rezultă că, la 28 iulie 2022, la punctul de trece a frontierei de stat Aeroportul Internațional Chișinău, la controlul la trecerea frontierei s-a prezentat cetățeanul Bulgariei, Kirkorov Filip *****, care a sosit pe Aeroportul Internațional Chișinău din Istanbul, Turcia.

Prin decizia Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră privind refuzul intrării persoanei în Republica Moldova din 28 iulie 2022, reclamantului i-a fost refuzată intrarea în țară, în temeiul art. 6 al Legii nr.200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova și art. 17 al Legii 215 din 04 noiembrie 2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova.

Nefiind de acord cu decizia Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău”, la 29 august 2022, Kirkorov Filip ***** s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată, solicitând anularea actului administrativ individual defavorabil.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea

unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, decizia Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră privind refuzul intrării persoanei în Republica Moldova emisă la 28 iulie 2022, în sensul prevederilor art. 10 și 11 al Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul, pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul la liberă circulație.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ și termenul de adresare în instanța de judecată, instanța de judecată va reține că acestea au fost soluționate prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2022. (f.d. 76-81)

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința temeiniciei acțiunii reclamantului, reținând următoarele argumente.

Conform art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prelabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună

verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Așa cum a fost statuat supra, la 28 iulie 2022, la punctul de trece a frontierei de stat Aeroportul Internațional Chișinău, la controlul la trecerea frontierei s-a prezentat cetățeanul Bulgariei, Kirkorov Filip *****, care a sosit pe Aeroportul Internațional Chișinău din Istanbul, Turcia.

Prin decizia Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră privind refuzul intrării persoanei în Republica Moldova din 28 iulie 2022, reclamantului i-a fost refuzată intrarea în țară, în temeiul art. 6 al Legii nr.200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova și art. 17 al Legii 215 din 04 noiembrie 2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova.

Totodată, potrivit mențiunilor înserate în decizia din 28 iulie 2022, drept motiv pentru refuzul intrării în țară a reclamantului a servit nedeclararea scopului călătoriei. (f.d. 14-15)

Conform art. 9 alin. (1) al Legii nr. 215 din 04.11.2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, controlul la trecerea frontierei reprezintă un complex de măsuri efectuate de către Poliția de Frontieră – pentru a autoriza trecerea frontierei de stat de persoane și mijloace de transport, de către Serviciul Vamal – pentru a autoriza trecerea peste frontiera de stat a mărfurilor și a altor bunuri și de către alte organe de control stabilite de lege.

Conform art. 15 alin. (1) și (2) a Legii citate, autorizarea trecerii frontierei de stat constă în recunoașterea legalității privind trecerea frontierei de stat de către persoane, mijloace de transport, trecerea peste frontiera de stat a mărfurilor și a altor bunuri. **Temei pentru autorizarea trecerii frontierei de stat servesc actele de călătorie valabile prevăzute de legislația cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, privind regimul străinilor în Republica Moldova, precum și alte documente stabilite în actele normative.**

În conformitate cu art. 17 alin. (1) lit. c) al Legii cu privire la frontiera de stat, polițiștii de frontieră *au dreptul* să solicite justificarea scopului intrării străinilor în Republica Moldova, care sunt obligați să prezinte următoarele documente: c) pentru călătorii turistice sau motive personale:

- document justificativ privind cazarea la hotel, invitația din partea gazdei în care se va consemna adresa cazării invitatului;
- confirmarea privind rezervarea locului pentru o călătorie organizată sau orice alt document corespunzător indicând planurile călătoriei ce va fi întreprinsă;
- biletul de întoarcere sau de circuit;

Potrivit art. 24 alin. (1) și (2) al aceluiași act normativ, persoanelor și mijloacelor de transport care nu întrunesc condițiile de intrare sau ieșire în/din Republica Moldova nu li se autorizează trecerea frontierei de stat. Refuzul intrării sau ieșirii se dispune în conformitate cu legislația în vigoare și se face în baza unei decizii luate de polițistul de frontieră, care **trebuie să conțină motivele refuzului. Decizia argumentată** se emite conform unui formular standard aprobat de Poliția de Frontieră și completat de polițistul de frontieră care a luat respectiva decizie. Formularul standard completat se înmânează persoanei interesate. Poliția de Frontieră ține Registrul de evidență a persoanelor în privința cărora a fost emisă o decizie de refuz al intrării sau ieșirii în/din Republica Moldova.

Actele cauzei atestă că decizia Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră privind refuzul intrării persoanei în Republica Moldova din 28 iulie 2022, a fost emisă pe formularul tipizat, în textul căreia este reflectat că Kirkorov Filip *****, este deținător al pașaportului bulgar, valabil până la *****, a

sosit din Istanbul în Chișinău, a fost bifată rubrica (E) - nu justifică scopul călătoriei și menționat că îi este refuzată intrarea în țară, în temeiul art. 6 al Legii nr.200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova și art. 17 al Legii 215 din 04 noiembrie 2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova.

Totodată, se reține că decizia a fost înmănată reclamantului.

Instanța de judecată, examinând actele prezentate de reclamant și cele ale dosarului administrativ constată că, textul deciziilor diferă după conținut la rubrica „semnătura persoanei” și ștampila polițistului de frontieră. Astfel, în decizia anexată la dosarul administrativ, la rubrica „semnătura persoanei” este trecută mențiunea – „a refuzat să semneze”, fiind inserată semnătura „Iarovoi L.” (f.d. 1-2 dosar administrativ), mențiuni care în decizia înmănată reclamantului lipsesc. (f.d. 14-15) Mai mult, deși în ședința de judecată, autoritatea publică pârâtă a menționat că Iarovoi L. este martorul care a confirmat refuzul semnării deciziei de către Kirkorov Filip *****, identificarea persoanei după mențiunile făcute nu este posibilă, ceea ce contravine prevederilor art. 90 Cod administrativ în cumul cu art. 132 CPC.

În aceeași ordine de idei, în decizia înmănată reclamantului, pe ștampila polițistului de frontieră lipsește data „28.07.2022-97”, inscripție prezentă în decizia anexată la dosarul administrativ. Or, instanța de judecată reține că în cazul în care reclamantului i-a fost înmănat un al doilea exemplar al actului administrativ individual, acesta trebuie să corespundă cu actul original, iar eventualele rectificări urmau a fi operate în corespundere cu prevederile art. 131 Cod administrativ.

În continuare, instanța de judecată va reține și un alt aspect, ce atestă neîntrunirea condiției de legalitate formală a actului administrativ contestat.

Art. 118 alin. (1) Codul administrativ statuează că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Alin. (2) al aceluiași articol prevede că, motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Din alin. (3) al articolului menționat rezultă că motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și **condiționează legalitatea acestuia**.

Raportând normele citate, în cumul cu prevederile art. 24 alin. (1) și (2) al Legii nr. 215 din 04.11.2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, la circumstanțele constatate, instanța de judecată va reține că nici obligația de a motiva actul administrativ emis nu a fost respectată de autoritatea publică pârâtă. Actul administrativ contestat nu reflectă explicații referitor la circumstanțe concrete care au determinat polițistul de frontieră să ajungă la concluzia necesității limitării dreptului reclamantului de a intra pe teritoriul Republicii Moldova. Ori, așa cum prescrie norma legală citată supra, motivarea trebuie să reflecte investigații, probe, audieri, opinii ale participanților, condiție care nu a fost îndeplinită.

Or, din explicațiile reclamantului, motivul vizitei în Republica Moldova a fost unul personal. Corespunzător, **decizia emisă de autoritatea publică pârâtă urma să conțină motivele refuzului însoțite de o argumentare corespunzătoare**, care nu poate fi recuperată prin referința depusă în cadrul instanței de judecată.

Instanța va aprecia nefondate argumentele expuse de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră că, actele în cauză sunt formulare aprobate care se completează în contextul apariției circumstanțelor, iar, în temeiul art. 118 alin. (4) din Codul administrativ, motivarea nu este obligatorie în cazul în care autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare. Totodată, Decizia este motivată, în aceasta fiind detaliate considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare sunt indicate temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare Inspectoratul pentru decizia sa.

Motivarea actelor administrative **nu constituie o simplă formalitate lipsită de importanță** ci constituie **nucleul voinței autorității publice** materializate în actul administrativ emis. Din motivare se desprind **raționamentele reale ale autorității publice**, temeiurile de fapt și de drept care au condus la reținerea acestora pentru fundamentarea concluziei, de asemenea, se degajă maniera de exercitare a dreptului discreționar, analiza proporționalității ingerinței în drepturile destinatarilor actului administrativ, precum și multe alte aspecte cruciale inerente procedurii administrative în ansamblu.

Motivarea *per se* este susceptibilă să excludă orice suspiciune vis-a-vis de abuzul sau arbitrarul în exercitarea de către autoritatea publică a competențelor conferite de lege. Atunci când prin actul administrativ se afectează drepturi fundamentale ale omului, **motivarea** completă, explicită și detaliată a actului administrativ **devine o condiție de legalitate intrinsecă**, caracteristică esențială a statului de drept, democratic și civilizată

Ținând cont de raționamentele expuse, instanța va reține că ***bifarea, în decizia emisă a rubricii (E) – „nu justifică scopul călătoriei” și reflectarea la general a art. 6 al Legii nr.200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova și art. 17 al Legii 215 din 04 noiembrie 2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, nu poate fi apreciată drept o motivare corespunzătoare.*** Aceste explicații și motivarea soluției expuse în actul administrativ contestat, este cu atât mai importantă, cu cât reflectă temeinicia și legalitatea dispunerii limitării dreptului reclamantului la libera circulație.

Astfel, instanța de judecată va concluziona și în privința nerespectării, de către autoritatea publică pârâtă, a principiului statuat la art. 31 Cod administrativ, conform căruia actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise **trebuie să fie motivate**.

Verificând respectarea criteriului de legalitate materială, instanța de judecată va menționa următoarele.

În conformitate cu art. 19 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, (1) Cetățenii străini și apatrizii au aceleași drepturi și îndatoriri ca și cetățenii Republicii Moldova, cu excepțiile stabilite de lege.

Conform art. 27 al Constituției, (1) Dreptul la libera circulație în țară este garantat. (2) Oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieși, de a emigra și de a reveni în țară

În temeiul prevederilor coroborate ale art. 19 și art. 27 din Constituție, tuturor cetățenilor, cetățenilor străini și apatrizilor le este garantat dreptul la libera circulație în interiorul statului și de a ieși din țară.

Instanța de judecată menționează că, dreptul persoanei la libera circulație, protejat de prevederile art. 27 din Constituția Republicii Moldova și de instrumentele internaționale, nu face parte din categoria drepturilor absolute, a căror restrângere se exclude. Acest drept poate fi restrâns, exercitarea lui impunând respectarea condițiilor prevăzute de lege. Totodată, orice limitare a dreptului persoanei la libera circulație, manifestată fie prin refuzul eliberării actelor de călătorie necesare exercitării acestei libertăți, trebuie să corespundă anumitor exigențe de ordin material și procedural, care să garanteze proporționalitatea acesteia cu scopul urmărit.

Art. 2 alin. (3) din Protocolul nr. 4 la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale stipulează că exercitarea dreptului la libera circulație nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.

Conform art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 283 din 28.12.2011 cu privire la Poliția de Frontieră, Poliția de frontieră nu permite intrarea în și ieșirea din Republica Moldova a persoanelor și a mijloacelor de transport cărora, conform legislației, le este interzisă intrarea în Republica Moldova, care nu întrunesc condițiile de intrare în Republica Moldova sau care temporar sunt limitate în dreptul de a ieși din Republica Moldova.

Conform art. 6 alin. (1) al Legii 200 din 16 iunie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova (în redacția valabilă la data emiterii actului administrativ individual), (1) Intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiții:

a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel;

b) posedă viză acordată în condițiile prezentei legi sau, după caz, permis de ședere valabil ori buletin de identitate pentru refugiați sau pentru beneficiarii de protecție umanitară, dacă prin tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel;

c) prezintă documente care justifică scopul intrării, și fac dovada existenței unor mijloace corespunzătoare atât pentru întreținere pe perioada șederii, cât și pentru întoarcere în țara de origine sau pentru tranzit către un alt stat în care există siguranța că li se va permite intrarea;

d) prezintă garanții că li se va permite intrarea pe teritoriul statului de destinație sau că vor părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflați în tranzit;

e) nu sunt incluși în categoria străinilor împotriva cărora s-a instituit măsura interdicției de intrare în Republica Moldova conform art.9 sau care au fost declarați indezirabili conform art.55;

f) nu prezintă pericol pentru securitatea națională, ordinea și sănătatea publică;

g) nu a fost instituit un consemn nominal de nepermitere a intrării în Republica Moldova

Conform art. 8 alin. (1) al Legii citate, străinilor nu li se permite intrarea pe teritoriul Republicii Moldova dacă:

a) nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art.6 alin.(1);

b) organizațiile internaționale al căror membru este Republica Moldova sau autoritățile publice care desfășoară activități de combatere a terorismului semnalează că aceștia finanțează, pregătesc, sprijină în orice mod sau comit acte de terorism;

c) există indicii că fac parte din grupuri criminale organizate cu caracter transnațional sau că sprijină în orice mod activitatea acestor grupuri;

d) există indicii să se presupună că au săvârșit sau că au participat la săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii ori a unor crime de război, ori a unor crime contra umanității, prevăzute în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

e) au prezentat informații false la perfectarea documentelor de intrare în Republica Moldova;

f) au încălcat regimul frontierei de stat și regimul punctului de trecere a frontierei de stat;

g) au săvârșit infracțiuni în perioada unor alte șederi în Republica Moldova ori în străinătate împotriva statului sau a unui cetățean al Republicii Moldova și au antecedente penale nestinse;

h) au introdus ori au încercat să introducă ilegal în Republica Moldova alți străini, ori sunt implicați în traficul de ființe umane;

i) au încălcat anterior, în mod nejustificat, scopul declarat la obținerea vizei sau la intrarea pe teritoriul Republicii Moldova;

j) anterior au fost îndepărtați de pe teritoriul țării și nu au restituit cheltuielile legate de îndepărtarea lor;

k) au interdicție de intrare în Republica Moldova;

l) și-au epuizat durata de aflare sau de ședere pe teritoriul Republicii Moldova acordată prin lege.

Alin. (3) al aceluiași articol statuează că, măsura nepermitterii intrării în Republica Moldova a străinului **va fi motivată** de Poliția de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne și va fi comunicată persoanei în cauză, faptul consemnându-se în Sistemul informațional integrat automatizat „Migrație și azil”. Decizia privind aplicarea măsurii nepermitterii intrării în Republica Moldova poate fi contestată în conformitate cu legislația în vigoare.

Instanța de judecată, cu referire la actele cauzei, reține că, reclamantul, Kirkorov Filip *****, la 28 iulie 2022, s-a prezentat la punctul de trece a frontierei de stat Aeroportul Internațional Chișinău, **prezentând documentul de călătorie valabil, pașaportul nr. *****, cu data expirării *****, eliberat de autoritățile competente ale Bulgariei, țară membră a UE.** (f.d. 19)

Totodată, așa cum rezultă din explicațiile participanților la proces, Kirkorov Filip ***** a declarat că solicită intrarea pe teritoriul Republicii Moldova pentru motive personale.

Potrivit deciziei emise de Sectorul Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră privind refuzul intrării persoanei în Republica Moldova din 28 iulie 2022, reclamantului i-a fost refuzată intrarea în țară, în temeiul art. 6 al Legii nr.200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova și art. 17 al Legii 215 din 04 noiembrie 2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, nefiind justificat scopul călătoriei.

Instanța de judecată va reține, că textul deciziei menționate, înafara de bifarea punctului (E) – „nu justifică scopul călătoriei”, nu conține nici un argument suplimentar și nici o explicație a polițistului de frontieră, care acte și informații suplimentare au fost solicitate reclamantului pentru justificarea scopului declarat.

Din referința Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și explicațiile reprezentantului IGPF date în ședința de judecată, se desprinde că reclamantul nu a prezentat documente care să justifice scopul călătoriei, document justificativ privind cazarea la hotel, biletul de întoarcere și documentul corespunzător care să justifice itinerarul călătoriei.

Instanța de judecată subliniază că, opus acestor afirmații, la actele dosarului a fost anexată confirmarea rezervării pe numele lui Kirkorov Filip a cazării ultimului în hotelul Nobil din mun. Chișinău, str. Eminescu 49/1, nr. rezervării 68712, pentru perioada 28-29 iulie 2022. (f.d. 21)

Totodată, potrivit răspunsului nr. 764/12 din 25 august 2022, eliberat de administratorul Aeroportului Internațional Chișinău, se atestă că, la data de 28 iulie 2022, aeronava TC-TOS (menționată și în decizia contestată) a efectuat cursa charter Istanbul Chișinău, data preconizată pentru decolarea aeronavei de pe aeroportul Chișinău era 29 iulie 2022 ora 12.00, însă decolarea de fapt a avut loc la 29 iulie ora 01.24 ora locală. (f.d. 22)

În corespundere cu art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 28 alin. (1) Cod administrativ, procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului.

Instanța de judecată va reține că, în cauzele administrative, marja de apreciere lăsată autorităților publice competente variază în funcție de natura problemelor în litigiu și de gravitatea intereselor puse în discuție. Deși autoritățile beneficiază de o libertate de apreciere în materia acordării accesului pe teritoriul Republicii Moldova a străinilor, în speță, nu au existat circumstanțe care să justifice îngădirii dreptului cetățeanului străin la liberă circulație.

Conform art. 85 alin. (3) Cod administrativ, autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora.

Conform art. 87 alin. (1) Cod administrativ, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt. În special ea poate:

- a) să solicite informații de tot felul;
- b) să audieze participanți, martori și experți/specialiști sau să solicite declarații scrise din partea acestora;
- c) să solicite acte și dosare;
- d) prin sesizarea directă a lucrurilor, să își creeze propria impresie despre un caz sau despre situația de la fața locului (cercetarea probei la fața locului).

Art. 92 (1) - (2) Cod administrativ prevede că, autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

Cu referire la normele de drept citate, instanța de judecată reține că, autorității publice pârâte îi sunt oferite toate competențele în vederea soluționării situației legale de posibilitatea reclamantului de a intra pe teritoriul Republicii Moldova. Ori, Sectorul Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” este autoritatea publică care are acces la informațiile relevante despre zborurile operate de pe Aeroportul Internațional Chișinău în vederea confirmării datei de plecare a reclamantului din țară, pârâtul dispunea de capacitatea reală de a stabili

circumstanțele referitor la cazarea reclamantului în hotelul menționat, în condițiile în care acestea au fost comunicate polițistului de frontieră.

Mai mult, instanța de judecată consideră irelevantă mențiunea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, că reclamantul nu a prezentat o „*confirmarea privind rezervarea locului pentru o călătorie organizată sau orice alt document corespunzător indicând planurile călătoriei ce va fi întreprinsă*”, ori, în acest sens reclamantul a menționat că scopul călătoriei sale nu este unul turistic dar este unul personal.

Din textul normelor de drept citate, instanța de judecată reține că procedura administrativă nu se limitează doar la emiterea nemijlocită a actului administrativ individual. Examinarea condițiilor și pregătirea emiterii unui act administrativ, sunt operațiuni, acțiuni sau formalități procedurale anterioare emiterii actului administrativ, care implică în mod obligatoriu cercetarea stării de fapt, acumularea și aprecierea probelor și audierea participanților.

Reieșind din faptul că în actul administrativ individual contestat nu se conțin raționamente clare despre condițiile care nu au fost îndeplinite de reclamant la traversarea frontierei, procedura administrativă a fost una viciată.

Suplimentar, instanța de judecată va reține că, actul legislativ suprem, Constituția Republicii Moldova, prevede în textul art. 54 alin. (1), (2) și (4) că, în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri, decât celor prevăzute de lege, ce corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, a ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și a infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției. Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Așa cum a fost reținut supra, art. 2 alin. (3) din Protocolul nr. 4 la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale stipulează că exercitarea dreptului la libera circulație *nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.*

Conform art. 29 alin. (1) Cod administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității.

Alin. (2) al aceluiași articol statuează că o măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă:

- a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege;
- b) este necesară pentru atingerea scopului;
- c) este rezonabilă.

Potrivit alin. (3) din articolul citat, măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Din textul dispozițiilor legale citate, se reține că autorităților publice le revine sarcina de soluționare cât mai eficientă a problemelor ce țin de competența lor, într-o manieră transparentă, comprehensibilă și eficientă.

În această ordine de idei, instanța consideră că, în vederea constatării stării de fapt și elucidării tuturor circumstanțelor, autoritatea publică pârâtă, nu a întreprins măsurile necesare pentru verificarea temeiniciei solicitării reclamantului de a i se oferi acces pe teritoriul Republicii Moldova, actul administrativ emis nefiind motivat sub aspectul rezonabilității, necesității măsurii adoptate și scopului urmărit.

Totodată, instanța de judecată subliniază că, autoritățile publice în toate cazurile îi revine obligația de a proba respectarea proporționalității măsurilor întreprinse de ele. În mod special, această obligație necesită o executare specifică când măsura se referă la drepturile fundamentale ale omului. Autoritatea publică pârâtă nu a prezentat probe care să confirme caracterul potrivit, necesar și rezonabil al actului administrativ individual la momentul emiterii.

Obligația autorităților publice de a respecta principiile indicate, este impusă și prin Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, care statuează că în vederea protecției persoanelor în privința cărora au fost întreprinse oricare măsuri individuale sau decizie luată de autoritățile publice, capabilă să producă efecte juridice directe asupra drepturilor, libertăților sau intereselor acestor persoane, vor fi aplicate următoarele principii: dreptul de a fi ascultat, accesul la informație, asistență și reprezentare, motivarea actelor administrative, indicarea căilor de atac.

Respectarea normelor enunțate este impusă prin prevederile articolelor 21 – 23 din Titlul IV capitolul I (Reforma Administrației Publice) al Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, din 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02 iulie 2014, care statuează că, cooperarea se axează pe dezvoltarea unei administrații publice eficiente și responsabile în Republica Moldova, cu scopul de a sprijini instituirea statului de drept, de a garanta faptul că instituțiile de stat funcționează în folosul întregii populații din Republica Moldova și de a promova dezvoltarea armonioasă a relațiilor dintre Republica Moldova și partenerii săi. Se acordă o atenție deosebită modernizării și dezvoltării funcțiilor executive, cu scopul de a oferi servicii de calitate pentru cetățenii Republicii Moldova.

Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene statuează că, Uniunea contribuie la păstrarea și la dezvoltarea acestor valori comune, respectând diversitatea culturilor și tradițiilor popoarelor Europei, precum și identitatea națională a statelor membre și organizarea autorităților lor publice la nivel național, regional și local; Uniunea caută să promoveze o dezvoltare echilibrată și durabilă și **asigură libera circulație a persoanelor**, serviciilor, mărfurilor și capitalurilor, precum și libertatea de stabilire

Ținând cont de faptul că actul administrativ contestat nu este motivat, iar din actele dosarului administrativ nu rezultă rezonabilitatea, necesitatea și scopul măsurii întreprinse de autoritatea publică, instanța de judecată va concluziona asupra încălcării principiului proporționalității.

O astfel de ingerință a puterii publice nu ar încălca dreptul reclamantului, în situația în care, ingerința respectivă îndeplinește condițiile cumulative de a fi prevăzută de lege, de a urmări un scop legitim și de a fi necesară într-o societate democratică. Noțiunea de necesitate implică o ingerință întemeiată pe o nevoie socială imperativă și, în special, proporțională cu scopul legitim urmărit.

Instanța de judecată va reține că, la 18 aprilie 2024, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a pronunțat decizia Filip ***** Kirkorov împotriva Lituaniei, în care a reiterat, că

interdicția de intrare a reclamantului în Lituania a fost adoptată în interesul securității naționale și al ordinii publice. Ea ia act de argumentele Ministerului Afacerilor Externe (a se vedea paragrafele 5 și 27 de mai sus) și Departamentul de migrație (a se vedea punctele 6, 9, 10 și 25 de mai sus) și observă, de asemenea, că obiectivele de protecție a securității naționale și a ordinii publice au fost sesizate de instanțele interne. Curtea este pregătită să accepte că ingerința a urmărit unul sau mai multe dintre scopurile legitime în temeiul articolului 10 din Convenție, care includ, *printre altele*, securitatea națională, siguranța publică și prevenirea dezordinii. Rămâne de evaluat dacă ingerința a fost necesară într-o societate democratică (par. 57-58)

Curtea a mai reținut că, instanța este convinsă că autoritățile naționale ***au demonstrat în mod credibil*** că interdicția de intrare impusă reclamantului era necesară în interesul securității naționale, siguranței publice și/sau prevenirii dezordinii și că a fost proporțională cu scopul (scopurile) legitim(e) urmărit(e). În consecință, plângerea reclamantului în temeiul articolului 10 din Convenție este vădit nefondată și trebuie declarată inadmisibilă, în conformitate cu articolul 35 §§ 3 și 4 din Convenție. (pct. 67) Decizia sa a fost adoptată pe baza unor date obiective și motivate mai degrabă decât a unor presupuneri...(par.60)

Totodată, în textul deciziei se arată că deși reclamantul a susținut că interdicția a fost adoptată ca o prevenire generală, argumentul său a fost contestat de Curtea Administrativă Supremă, care a subliniat că, deși evaluarea unei amenințări reprezentată de un străin, ar trebui să i se permită să intre în țara, era în esență din perspectiva unei amenințări viitoare și că o anumită proiecție era inevitabilă, acel proces trebuia ***să se bazeze pe fapte stabilite***.(par.62)

Cu referire la cele relatate, instanța de judecată menționează că, autoritatea publică pârâtă, **nu poate opera cu prezumții**, supoziții sau concluzii superficiale și declarative, ci doar cu argumente și probe convingătoare, **standardul de probă în genurile date de spețe este unul foarte înalt, deoarece este menit să excludă erori în această evaluare**. Instanța de judecată subliniază că, legalitatea actului administrativ individual contestat a fost verificată prin raportare la momentul emiterii acestuia.

Conform art. art. 21, 36 și 143 alin. (2) din Codul administrativ **aprecierea legalității sau ilegalității unui act administrativ individual se face în funcție de situația la momentul emiterii lui**, iar în cazul desfășurării unei proceduri prealabile – de situația la momentul adoptării deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Instanța de judecată mai reține că, **decizia** privind refuzul intrării persoanei în Republica Moldova din 28 iulie 2022 emisă de Sectorul Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău în privința lui Kirkorov Filip ***** **nu conține motive aferente securității naționale și ordinii publice ale statului nostru, Republica Moldova**. Ea conține niște **ipoteze formale** care se referă la documente și acte de călătorie, care în substanța lor nu s-au confirmat.

În contextul certitudinii juridice, orice persoană căreia nu i-au fost satisfăcute cerințele legale de către o autoritate publică trebuie să cunoască într-o formă explicită motivele care au stat la baza unei asemenea hotărâri. *A priori* enunțarea abstractă și evazivă a normei legale fără a o proiecta situației faptice nu îndeplinește dezideratele abordate mai sus, referitor la rezonabilitatea, necesitatea și scopul măsurii întreprinse de autoritatea publică.

Raționamentele expuse supra atestă incontestabil că actul administrativ a fost emis cu încălcarea prevederilor legale și prin el reclamantul este vătămat în dreptul său la libera circulație, astfel, reieșind din prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, instanța va admite acțiunea lui Kirkorov Filip ***** , va anula decizia privind refuzul intrării persoanei în Republica Moldova din 28 iulie 2022 emisă de Sectorul Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău în privința lui Kirkorov Filip *****.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. a), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se admite acțiunea în contencios administrativ înaintată de Kirkorov Filip ***** împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Se anulează decizia privind refuzul intrării persoanei în Republica Moldova din 28 iulie 2022 emisă de Sectorul Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău în privința lui Kirkorov Filip *****.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecătorul

/semnătura /

Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița